

2321 $\frac{9}{12}$ 18: 2. Beh. af F. t. L. om overordentlig Indkomstskat til Staten og om forsk. Skatter. 2322

op til 6 p. m., og derefter stiger Promillen, der efter Lovforslaget i ret store Intervaller gik fra 5 p. m. til 1 pCt., efter Ændringsforslaget gennem 6 og 8 p. m. til 1 pCt., der allerede naas ved 1 Million, og bliver staaende til 5 Millioner, derefter 12 og 15 p. m. og endelig 2 pCt., som naas ved 20 Millioner. Ligeledes for Selskabs-Formueskattens Vedkommende begynder den ved Ændringsforslaget foreslaaede Forhøjelse ved en Formue paa over 100 000 Kr., er imidlertid kun 1 p. m. der, den stiger saa saaledes, at den naar 1 pCt. allerede ved 10 Millioner — hvis man kan bruge Ordet „allerede“ her — medens den efter den højtærede Ministers Forslag ved 10 Millioner kun vilde naa $\frac{1}{2}$ pCt.

Endelig har jeg at gøre opmærksom paa det Samraad, som har fundet Sted under dette Lovforslags Behandling, vedrørende Beregningen af Selskabernes Formue. Det er jo Spørgsmaalet om Aktiekapitalens Betydning for Selskaberne, det her har drejet sig om, om den i og for sig er Formue eller ej. Hvilken Betydning det vil faa, om den ene eller den anden Opstilling anvendes, vil i væsentlig Grad komme an paa den Evne, som de skattelignende Myndigheder har til at trænge til Bunds i Aktieselskabernes Statusopgørelser. Det eneste Sted, hvor man med Sikkerhed kan sige, at det vil bevirke Nedgang i Forhold til det af den højtærede Finansminister foreslaaede, naar Udvalgets Opgørelse bliver den grundlæggende, er ved nystiftede Aktieselskaber. Efterhaanden som Aktieselskaber arbejder og konsoliderer sig, er det ikke til med Sikkerhed at sige, til hvilken Side — Nedgang eller Opgang — de to Beregningsmaader vil virke. Meningerne staar ret uforligelige overfor hinanden i saa Henseende. Jeg skal ikke forsøge paa at stille denne Trætte, men kun gøre opmærksom paa, at Udvalget som Helhed indstiller den Beregningsmaade, der findes i Betænkningen.

Idet jeg derefter gaar over til Lovforslaget om Ejendomsskyld, vil jeg gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der blandt Bilagene er trykt et fra de samvirkende danske Lejerforeninger indsendt Andragende. Det er kommet saa

sent, at Udvalgsbehandlingen var sluttet, inden det kom, det har altsaa ikke været til Behandling i Udvalget, men efter Konference med Formanden for Udvalget har jeg ment, at det var rigtigt at lade det optrykke blandt Bilagene. Det gaar ud paa, at de samvirkende danske Lejerforeninger ønsker at gøre Rigsdagen opmærksom paa, at efter deres Anskuelse er Ejendomsskylden en direkte Skat af en saadan Art, at Ejerne ikke bør overvælte den paa Lejerne, men at den bør bæres af Ejerne. Hvorledes Udvalget vilde stille sig til denne Anskuelse, kan jeg ikke vide og tør altsaa ikke udtale mig derom, men min personlige Opfattelse er, at en saadan Skat, som Lejerforeningerne ogsaa mener, bør bæres af Ejerne og ikke bør væltes over paa Lejerne. Endnu i Dag er der kommet et Andragende til Udvalget, efter at Bilagshæftet er trykt færdigt og indbundet. Jeg har først faaet det af den højtærede Formand, nogle faa Minutter før jeg gik op paa Talerstolen. Det er det af den højtærede Formand i Dag anmeldte Andragende til Regering og Rigsdag fra Københavns Grundejerforening. Grundejerforeningen nedlægger en bestemt Protest imod de af Regeringen fremsatte Skattelovforslag, en meget ivrig Protest imod den Formueforøgelsesindkomstskat, som er bortfaldet, og desuden erklærer den sig urimeligt bebyrdet ved i saa høj Grad som foreslaaet at faa forøget de paa faste Ejendomme hvilende Skatter. Da jeg nu om lidt skal komme til at nævne, at denne Skat er blevet væsentlig modificeret, tør man jo haabe paa, at Københavns Grundejerforenings i meget skarpe Udtryk holdte Protest vil vise sig at have været stærkere, end den selv bagefter vil finde nødvendig. Endelig gaar Andragendet ud paa, at Forsamlingen — det er nemlig delegerede fra 24 Grundejerforeninger, der har været samlede paa Møde, repræsenterende et Medlemstal af 8 300 Grundejere — udtaler noget, der slet ikke angaar det Udvalg, der har været nedsat, idet den nemlig ønsker, da det nu viser sig, at Huslejelove ikke afhjælper, men derimod hemmer Nybyggeriet, at faa saa megen Raadighed over deres Ejendomme, at de frit maa kunne bestemme, hvad disse maa anvendes